

724

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1998 r.

w sprawie określenia zakresu i trybu uczestnictwa podmiotów wymienionych w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego w wykonywaniu kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych, a także społecznej kontroli nad ich wykonywaniem.

Na podstawie art. 39 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uczestnictwo stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji, a nadto kościołów i innych związków wyznaniowych, jak również osób godnych zaufania, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, w wykonywaniu kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych, a także w społecznej nad nimi kontroli, powinno służyć zwiększeniu efektywności działania organów państwowych w zakresie zapobiegania przestępczości i readaptacji społecznej skazanych oraz wzmacnianiu praworządnego działania organów państwowych.

2. Działania podejmowane przez podmioty wymienione w ust. 1 oraz ich przedstawiciele nie mogą naruszać zasad regulujących wykonywanie kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych oraz porządku obowiązującego w miejscu wykonywania tych kar lub środków.

§ 2. Przedstawicielem stowarzyszenia, fundacji, organizacji i instytucji oraz kościołów i innych związków wyznaniowych, jak również osobą godną zaufania podejmującą działania, o których mowa w rozporządzeniu, może być ten, kto odpowiada następującym warunkom:

- 1) korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) nie był skazany za przestępstwo popełnione umyślnie,
- 3) nie został pozbawiony praw rodzicielskich lub opiekuńczych,
- 4) daje rękojmię należytego wykonywania przyjętych na siebie obowiązków,
- 5) ukończył 24 lata, a w wyjątkowych wypadkach 21 lat, jeżeli posiada kwalifikacje lub doświadczenie życiowe wskazujące na przydatność w prowadzeniu działalności wychowawczej i resocjalizacyjnej.

§ 3. 1. Podmioty, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą uczestniczyć w prowadzeniu działalności resocjalizacyjnej, społecznej, kulturalnej, oświatowej, sportowej i religijnej w zakładach karnych lub aresztach śledczych, po uprzednim zawarciu porozumienia z dyrektorami tych zakładów lub aresztów. Porozumienie wymaga formy pisemnej.

2. Do wniosku o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) program zawierający zadania, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu, kosztów ich realizacji, źródeł finansowania i spodziewanych efektów,
- 2) wykaz osób, które bezpośrednio — jako przedstawiciele — będą uczestniczyć w projektowanych działaniach, zawierający dane pozwalające na ocenę,

czy odpowiadają one warunkom określonym w § 2, oraz aktualne adresy zamieszkania, wykształcenie i wykonywany zawód tych osób.

3. W razie naruszenia zasad, o których mowa w § 1 ust. 2 lub wynikających z porozumienia, dyrektor zakładu karnego albo aresztu śledczego może wystąpić z pisemnym wnioskiem o zmianę przedstawiciela, a gdy jest to konieczne — może odstąpić od porozumienia.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio, w przypadkach gdy kary, środki karne, zabezpieczające i zapobiegawcze są wykonywane poza zakładami karnymi i aresztami śledczymi.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do osób godnych zaufania, o których mowa w § 1 ust. 1.

§ 4. 1. Uczestnictwo stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji oraz kościołów i innych związków wyznaniowych, jak również osób godnych zaufania w wykonywaniu kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych może polegać w szczególności na:

- 1) inicjowaniu, organizowaniu i realizowaniu zadań mających na celu zapobieganie przestępczości i przeciwdziałanie powrotowi do przestępstwa oraz kształtowaniu społecznie pożądanej postawy skazanych,
- 2) realizacji zadań wynikających z programów resocjalizacyjnych przez prowadzenie działalności społecznej, kulturalnej, oświatowej, sportowej i religijnej wobec skazanych,
- 3) świadczeniu, w uzasadnionych przypadkach, niezbędnej pomocy materialnej, medycznej i prawnej skazanym oraz ich rodzinom,
- 4) utrzymywaniu celowych kontaktów ze skazanymi,
- 5) przygotowywaniu osób pozbawionych wolności do życia po zwolnieniu z zakładu karnego, aresztu śledczego oraz zakładu, w którym są wykonywane środki zabezpieczające, w tym przez udzielanie niezbędnej pomocy w uzyskaniu pracy i zakwaterowania.

2. Podejmując działania, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 5, należy uwzględnić przede wszystkim potrzeby i sytuację osób samotnych, bez stałego miejsca zamieszkania, długotrwale bezrobotnych, w podeszłym wieku, byłych wychowanków rodzin zastępczych, placówek opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych, niepełnosprawnych, kończących odbywanie kary w systemie terapeutycznym oraz osób, które z przyczyn obiektywnych nie są w stanie przezwyciężyć trudności adaptacyjnych w środowisku.

§ 5. Podmioty, o których mowa w § 1 ust. 1, wykonują także społeczną kontrolę nad wykonywaniem kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych w ramach działań prowadzonych lub koordynowanych przez Radę Główną do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także odpowiednie te-

renowe rady do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym oraz inne organy uprawnione do prowadzenia kontroli — na zasadach i w zakresie określonym przez organizatora kontroli.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*